

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/217/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1208222770
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1208222770.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcov: X/ E. F., X.. XX. X. XXXX, L. K. Č.. XXX, X/ H. J., X.. XX. X. XXXX, L. L. XXX, obaja zast. advokátom Mgr. Pavlom Šulanom, Hlavná 929/6, Galanta, proti žalovaným: X/ U. F.Ú., X.. X.X.XXXX, L. K. Č.. XXX, zast. advokátkou JUDr. Dagmar Forbákovou, Veternicová 25, Bratislava, X/ V. J., X.. XX.XX.XXXX, L. Y. XX, R., o neplatnosť závetu, na odvolanie žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Pezinok z 12. januára 2018 č. k. 6C/73/2009-402, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi 1/ a žalobkyni 2/ sa proti žalovanej 1/ a žalovanej 2/ **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že závet H. F., K.. F. (ďalej len „poručiteľka“), X.. XX.X.XXXX, B.. XX.XX.XXXX, X. L. K. Č..XX, zo dňa 1.12.2004, je neplatný. Žalobcom a štátu priznal voči žalovaným nárok na náhradu trov konania.

2. Z hľadiska skutkových zistení súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Dňa 1.12.2004 poručiteľka vo svojom dome v obci K. v popoludňajších hodinách v stave opitosti spísala za prítomnosti žalovanej 1/ v maďarskom jazyku na hárkú papiera formátu A4 modrým perom nasledovné slová: „Mideuent a Nórinak hagyok. Ő törödött.“, pričom za ďalšími dvoma nečitateľnými slovami pripísala slovo: „nem“ a ďalej pripísala jedno alebo dve nezrozumiteľné slová. Ďalej poručiteľka tým istým perom na tento hárok papiera napísala dátum „2004. 12. 1.“ a svoj podpis. „F. H.“. Na tento hárok papiera sa neskôr iným perom modrej farby dňa 1. 12. 2004 v obci K. podpísali dve ďalšie osoby, najskôr C. R., a po nej A. D., ktorým túto listinu na podpis k nim do domu priniesla žalovaná 1/“. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že „po spísaní spornej závette bola poručiteľka dňa 5. 1. 2005 hospitalizovaná v Psychiatrickej nemocnici Philippa Pinela v Pezinku s diagnózou: syndróm závislosti od alkoholu, pitie v ťahu, pričom dňa 25.2.2005 bola z Psychiatrickej nemocnice Philippa Pinela v Pezinku na vlastnú žiadosť prepustená. Listina spísaná dňa 1. 12. 2004 zostala uložená v dome poručiteľky. O tom, že by dňa 1. 12. 2004 spísala závet, sa poručiteľka nikomu z príbuzných, ani zo susedov za svojho života nezmenila. V decembri roku 2006 sa poručiteľka a žalovaná 1/ dohodli, že poručiteľka pôjde spísať závet na notársky úrad vo forme notárskej zápisnice. Žalovaná 1/ sa v dobe okolo 19. 12. 2006 obrátila na notársky úrad JUDr. Plachej v Senci s požiadavkou na spísanie závetu poručiteľky

vo forme notárskej zápisnice, pričom notársky úrad žalovanej 1/ uviedol, že kvôli vysokému dátumu a zaneprázdnenosti úradu môže poručiiteľka spísať závet vo forme notárskej zápisnice až po 1. 1. 2007. Keďže dňa 26.12.2006 poručiiteľka zomrela v obci K. pred dverami domu svedkyne U. P., k spísaniu jej závetu vo forme notárskej zápisnice nikdy neprišlo. Po úmrtí poručiiteľky objavila žalovaná 1/ v dome poručiiteľky v obývačke v skrini listinu zo dňa 1. 12. 2004, ktorú si nechala úradne preložiť prekladateľke H. L. dňa 24.1.2008. Dňa 24. 1. 2008 žalovaná 1/ priniesla na notársky úrad notára prejednávajúceho na základe poverenia Okresného súdu Bratislava II dedičstvo po poručiiteľke originál listiny i s úradným prekladom prekladateľky H. L., pričom žalovaná 1/ pred notárom tvrdila, že sa jedná o vlastnoručný závet poručiiteľky, na základe ktorého má byť žalovaná 1/ univerzálnou závetnou dedičkou poručiiteľky. Žalobcovia, ako dedičia zo zákona v prebiehajúcom dedičskom konaní po poručiiteľke pred notárom spochybnili platnosť listiny zo dňa 1.12.2004, ako závetu, pričom Okresný súd Pezinok uznesením z 5.5.2008 odkázal žalobcov ako zákonných dedičov poručiiteľky, aby v lehote do 30 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia podali na Okresnom súde Bratislava II návrh na určenie neplatnosti závetu poručiiteľky zo dňa 1. 12. 2004.“

3. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodilo záver, že predmetný závet je neplatným právnym úkonom a že žaloba je teda dôvodná. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Poručiiteľka predmetnú listinu spísala ako fyzická osoba s plnou testamentárnou spôsobilosťou v dobe, keď jej spôsobilosť na právne úkony nebola v čase jej spísania súdnym rozhodnutím nijako obmedzená. Pokiaľ ide o náležitosti vôle poručiiteľky, ako aj formálne a obsahové náležitosti vyplývajúce zo zákona, listina zo dňa 1. 12. 2004, na ktorej má byť obsah závetu poručiiteľky z 1.12.2004 zachytený, nespĺňa základné obsahové náležitosti závetu. V prvom rade táto listina nie je ako závet výslovne označená. Predmetnú listinu poručiiteľka vyhotovila v maďarskom jazyku, avšak výslovné označenie tejto listiny, z ktorého by sa dalo dovodiť, že sa jedná o listinu obsahujúcu poslednú vôľu poručiiteľky pre prípad mortis causa , t. j. jej pomenovanie v nadpise, či texte slovom „závet“ (po maďarsky slovom „végrendelet“) sa v nej nenachádzal. V druhom rade, z tejto listiny jasne a zrozumiteľne nevyplývalo, kto je ustanovený za závetného dediča, a to minimálne uvedením mena, priezviska a dátumu narodenia závetného dediča. Súd prvej inštancie taktiež dospel k záveru, že označenie univerzálného dediča v záвете zdrobnelinou krstného mena, bez ďalšej špecifikácie, či už uvedením príbuzenského vzťahu poručiiteľa k takto označenému dedičovi, resp. jasným označením fyzickej osoby uvedením jej mena, priezviska a dátumu narodenia, vzbudzuje pochybnosti o tom, kto má byť univerzálnym závetným dedičom poručiiteľa. V treťom rade z tejto listiny jasne a zrozumiteľne nevyplývalo, čoho sa týka, t. j., či má pre prípad smrti poručiiteľa predstavovať dispozíciu celým majetkom poručiiteľa alebo len časti majetku poručiiteľa.“ Ďalej súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na to, že „listinu zo dňa 1. 12. 2004 písala poručiiteľka v stave opitosti, pričom tento jej stav sa aj na listine prejavil v tom, že listina je čiastočne nezrozumiteľná. Zhodnotením dvoch úradných prekladov sa s určitosťou dá povedať iba to, že text spísaný poručiiteľkou v slovenčine znamená: „.....zanechávam X.Ó.. Ona sa starala .....nie.....“. Súdu prvej inštancie nebolo zrejmé, z čoho prekladateľka H. L. vo svojom úradnom preklade zo dňa 24. januára 2008 vyvodila, že poručiiteľka v tejto listine v preklade do slovenčiny napísala: „Všetko čo mám zanechávam X.. Ona sa o mňa starala, ostatní nie“, nakoľko táto prekladateľka vo svojom úradnom preklade vôbec neuviedla prepis prekladaného textu z maďarského jazyka.“ K uvedenému názoru súd prvej inštancie dodal, že „všeobecne známou skutočnosťou vyvoditeľnou z prekladového slovníka je to, že „všetko“ sa po maďarsky povie „mind“, resp. „mindet“, a preto nemožno z poručiiteľkou napísaného slova „Mideuent“ s určitosťou vyvodiť to, čo z neho vyvodila táto prekladateľka. V posudzovanej veci preto vyjadrenie vôle slovami: „.....zanechávam X.. Ona sa starala. ....nie.....“, s uvedením miesta vyhotovenia listiny slovom „K., s uvedením dátumu jej vyhotovenia číslicami „2004. 12. 1.“, s uvedením podpisu pisateľa a dátumu jeho narodenia „. F. XXXX. X. XX.“. a s uvedením podpisov dvoch ďalších osôb, podľa názoru súdu nie je bez uvedenia ďalších konkrétnych údajov spôsobilé vyvolať účinky holografného závetu , ale ani alografného závetu, nakoľko z vykonaného dokazovania a z okolností, za ktorých bola táto listina vyhotovená vyplýva, že osoby, ktoré na túto listinu neskôr pripojili svoje podpisy (A. D. C. C. R.) pri jej vyhotovovaní vôbec neboli a nemôžu preto ako svedkovia závetu potvrdiť, že sa jedná práve o poslednú vôľu konkrétneho poručiiteľa.“ Podľa súdu prvej inštancie sporná listina navyše vzbudzuje pochybnosť aj o tom, kto je to „X., t. j. kto je univerzálnym dedičom poručiiteľky a zároveň tiež môže vzbudzovať pochybnosti o tom, kto je vlastne poručiiteľom, z dôvodu, že je podpísaná tromi fyzickými osobami. Podľa súdu prvej inštancie každá osoba s krstným menom „X. by na základe v spore posudzovanej listiny zo dňa 1. 12. 2004 mohla v prebiehajúcom dedičskom konaní po H. F., či v prípadných dedičských konaniach po A. D. C. C. R. tvrdiť, že je univerzálnym závetným dedičom a že sa týka poslednej vôle niektorej z týchto osôb, keďže táto

listina obsahuje ich podpisy. Súd prvej inštancie ďalej skonštatoval, že poručiiteľka, ako aj žalovaná 1/ si uvedomovali, že sporná listina pre jej nejasnosť ako závet neobstojí, preto sa žalovaná 1/ s poručiiteľkou aj dohodli, že začiatkom roka 2007 spíše poručiiteľka závet vo forme notárskej zápisnice u notárky JUDr. Plachej v Senci k čomu, ale v dôsledku úmrtia poručiiteľky neprišlo. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie pre vyššie uvedené nedostatky náležitosti prejavu vôle poručiiteľky, ako aj nedostatok formálnych a obsahových náležitostí holografného závetu podľa ust. § 477 Obč. zák. v spojení s ust. § 37 ods. 1 Obč. zák. žalobe vyhovel a určil, že predmetný závet je neplatným právnym úkonom.

4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešným žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná 1/. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol. Namietla, že v konaní pred súdom prvej inštancie došlo k procesnej chybe, spočívajúcej v tom, že súd žalobu nezamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie na strane žalovaných, ale v konaní pokračoval napriek tomuto nedostatku od roku 2009 do pojednávania dňa 19.1.2016. Súd prvej inštancie ďalej podľa žalovanej 1/ porušil jej právo na spravodlivý proces, pretože od roku 2009 do 2016 konal bez účasti žalovanej 2/, ktorá si nemohla v konaní uplatniť svoje procesné práva. Ďalej namietla, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku vychádzal výlučne z výpovedí žalobcov, ktorí tvrdili, že poručiiteľka bola závislá na konzumácii alkoholických nápojov a trpela takou duševnou poruchou, ktorá ju robila na písanie závetu nespôsobilou, pričom tieto tvrdenia neboli preukázané ani ošetrovujúcim lekárom alebo súdnym znalcom a spôsobilosť poručiiteľky na právne úkony nebola v čase spísania závetu obmedzená tak, ako to konštatoval aj súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Zo záverov znaleckého dokazovania vyplýva, že sporný závet vyhotovila poručiiteľka H. F.. O vplyve alkoholu, omamných látok, stavu po mentálnom kolapse, resp. pod psychickým nátlakom na písomný prejav poručiiteľky znalci zaujali stanovisko len ako o možných predpokladoch, keďže vplyv týchto faktorov na písomný prejav pisateľky nie je možné zovšeobecniť. Vzhľadom na uvedené podľa žalovanej 1/ žalobcovia nepreukázali, že by sporný závet nespísala poručiiteľka vlastnou rukou, ani že by ho spísala v stave opitosti. K záverom súdu prvej inštancie ohľadom absencie náležitostí vôle žalovaná 1/ v odvolaní uviedla, že tieto skutočnosti neboli spochybnené v dedičskom konaní notárom a ani v priebehu celého súdneho konania neboli obsahom procesného útoku žalobcov. V celom súdnom konaní nebola spochybnená právna forma spísaného závetu, identita dediča, t. j., že ním je žalovaná 1/ a ani rozsah dedičstva. Poukázala na to, že sporný závet poručiiteľka napísala v celom rozsahu vlastnou rukou, uviedla v ňom deň, mesiac a rok kedy ho podpísala a na konci pripojila svoj podpis. Zdôraznila, že v prípade takto spísaného závetu zákon nepredpisuje iné osobitné formálne náležitosti. Záverom žalovaná 1/ v odvolaní uviedla, že z predmetného závetu jednoznačne vyplýva identita žalovanej 1/ ako dediča a skutočnosť, že žalovaná 1/ sa s poručiiteľkou dohodla na spísaní závetu vo forme notárskej zápisnice, len potvrdzuje vôľu poručiiteľky spísať závet v prospech žalovanej 1/ a zanechať jej v ňom svoj majetok.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie aj žalovaná 2/. V odvolaní uviedla totožnú argumentáciu ako žalovaná 1/.

7. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolania žalovaných nie sú dôvodné.

8. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na jeho základe zistil správne skutkový stav veci, ktorú tiež po právnej stránke posúdil správne. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vyčerpávajúco a presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že závet je výslovný prejav vôle, ktorým poručiiteľ robí poriadok o svojom majetku pre prípad smrti. Pokiaľ vôľa konajúceho subjektu nebola prejavovaná výslovne, nemožno sa domnievať, že došlo k určeniu dedičskej postupnosti zo závetu. Prejav vôle obsiahnutý v závete je neurčitý v prípade, ak ani výkladom vôle závetcu nemožno zistiť jeho skutočný obsah. Pritom platí výkladové pravidlo, že v prípade pochybností sa má prijať taký výklad, pri ktorom môže nakladanie poručiiteľa s majetkom obstať a ktorý dedičské právo závetcu

čo najmenej obmedzuje. Zákon pre platnosť tohto právneho úkonu síce nevyžaduje, aby sa na listine výslovne použilo slovo závet, testament, prípadne posledná vôľa, ale v texte musí byť zrozumiteľne vyjadrené, že ide o nakladanie s majetkom pre prípad smrti. Nevyhnutnou podmienkou platnosti závetu je podpis, ktorý musí dostatočne identifikovať pisateľa a musí obsahovať dátum, kedy bol podpísaný. Závet, ako striktné formálny jednostranný právny úkon, musí spĺňať všetky zákonom požadované náležitosti nielen všeobecného charakteru, ktoré sú potrebné na platnosť každého právneho úkonu (§ 34 a nasl. Obč. zák.), ale aj osobitné náležitosti uvedené v ust. § 476 až § 480 Obč. zák., ktorými sú všeobecné náležitosti doplnené a čiastočne modifikované. Pre platnosť vlastnoručného (holografného) závetu (§ 476a Obč. zák.) sa vyžaduje po formálnej stránke, aby ho napísal priamo poručiteľ a to písaným písmom, ktoré je prejavom jeho osobnosti vyplývajúcej z jeho rukopisu. Môže ísť preto o akúkoľvek abecedu, aj o použitie tlačeneho písma, nesmie však ísť o mechanické znaky alebo o použitie mechanických písacích pomôcok (holografné aj alografné) a písmo musí byť čitateľné. V prípade právneho úkonu, pre ktorý je pod sankciou neplatnosti stanovená písomná forma (§ 40 Obč. zák.) musí byť určitosť i zrozumiteľnosť prejavu vôle daná obsahom listiny a teda musí byť poznateľná z jej textu. Určitosť i zrozumiteľnosť písomného prejavu je objektívna kategória a takýto prejav vôle by nemal vzbudzovať dôvodné pochybnosti ani medzi účastníkmi právneho vzťahu ani u osôb nezúčastnených na tom - ktorom zmluvnom vzťahu.

10. Odvolací súd mal v prejednávanej veci za preukázané, že pre vec podstatnú časť listiny, t. j. prejav vôle poručiťky, dátum spísania a podpísania listiny, ako aj podpis pisateľa listiny zo dňa 1.12.2004, napísala poručiťka. Zhodne so súdom prvej inštancie ale dospel k záveru, že predmetná listina je čiastočne nezrozumiteľná a nečitateľná. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z vyhodnotenia dvoch úradných prekladov, v zmysle ktorých bez pochybností sa dá povedať iba to, že okrem dátumu a podpisu text spísaný poručiťkou v slovenčine znamená: „.....zanechávam X.. Ona sa starala. ....nie.....“. Nie je možné zistiť, z čoho prekladateľka H. L. vo svojom úradnom preklade zo dňa 24. 1. 2008 vyvodila, že poručiťka v tejto listine v preklade do slovenčiny napísala: „Všetko čo mám zanechávam X.. Ona sa o mňa starala, ostatní nie“, pretože v úradnom preklade tejto prekladateľky absentuje prepis prekladaného textu z maďarského jazyka. K tomu súd dodáva, že všeobecne známou skutočnosťou vyvoditeľnou z prekladového slovníka je to, že „všetko“ sa po maďarsky povie „mind“, resp. „mindet“, a preto nemožno z poručiťkou napísaného slova „Mideuent“ s určitosťou vyvodiť to, čo z neho vyvodila táto prekladateľka.

11. Možno teda uzavrieť, že sporný právny úkon - závet, ak vôbec ide o právny úkon, trpí vadou spočívajúcou v tom, že je neurčitý a nečitateľný a to v takej miere, že ani pomocou výkladu v zmysle ust. § 35 ods. 2, 3 Obč. zák. nemožno ustáliť samotný obsah textu, teda čo konkrétne je v spornej listine napísané, resp. aký je skutočný obsah poslednej vôle poručiťky. Táto vada predmetného právneho úkonu spôsobuje jeho absolútnu neplatnosť v zmysle § 37 ods.1 Obč. zák.

12. Nie je dôvodná odvolacia námietka žalovaných týkajúca sa splnenia procesných podmienok vo vzťahu k chybnému okruhu sporových strán na začiatku konania. Pre rozhodnutie vo veci je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia (§ 217 ods. 1 C.s.p.). V čase vyhlásenia rozsudku bol okruh sporových strán správny a úplný. Súd prvej inštancie mohol žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaných, ale mohol tak spraviť iba do okamihu, kým tento nedostatok v konaní nebol odstránený, teda do okamihu, keď sa sporovou stranou stala aj žalovaná 2/, ktorá v žalobe nebola označená ako strana sporu. Súd prvej inštancie uznesením z 22. 4. 2016 č. k. 6C/73/2009- 326 pripustil, aby do konania vstúpila ako žalovaná 2/ V. J., X.. XX. XX. XXXX. Momentom právoplatnosti tohto rozhodnutia bola zhojená vada spočívajúca v nesprávnom okruhu sporových strán.

13. Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok je vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešným žalobcom 1/ a 2/ priznal proti žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p).

15/ Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).